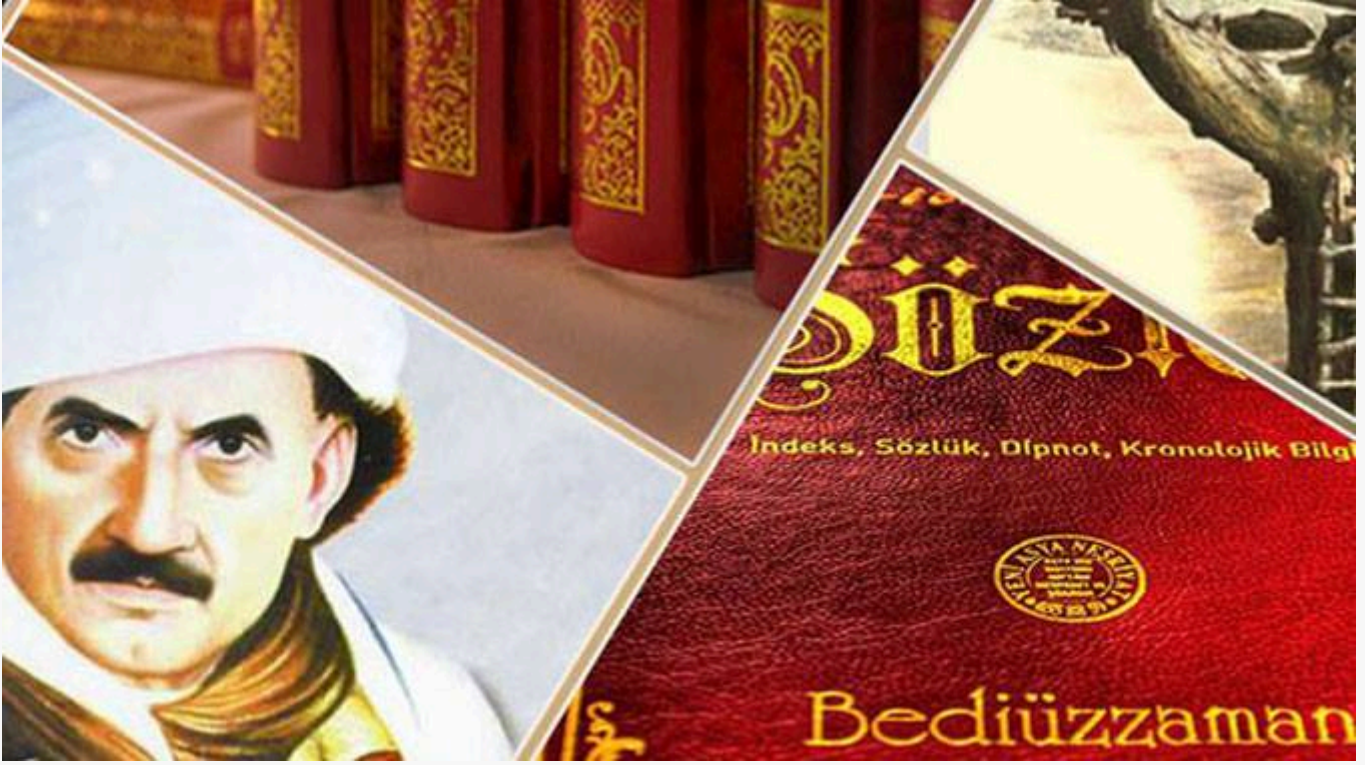

Risale-i Nur'da Mukabele

Özellikle Ramazan aylarının pek hoş bir geleneğidir mukabele. Bir halka-i zikir misali halka tutan insanlar, göz, ağız kasları gibi beden azalarının sırlı, muhteşem ahengi ile okuyanın ağızından oluk oluk dökülen ilahi kelama karşı kalp kaselerini tutarak büyük bir inşiraha uğrarlar.

Merkezden halkaya doğru bir mesaj ve bunun halkada makes bulması gerçeği yaşanır. Hızlı bir intikal ile çekirdeğe mukabil elektronlar, tohuma mukabil meyveler, güneşe mukabil gezegenler, Kâbe'den yükselen ezan sesine mukabil dünyanın dört bir yanında halka tutmuş müezzinlerin mağara misaliağızları ve Asr-ı Saadet'ten yükselen ilahi mesaja mukabil Hz. Adem'den günümüze milyarlarca İslam toplumu zihne gelir. Aslında kainatta muhteşem bir mukabele sırrı yaşanmaktadır. Her sabah güneşin doğuşu ile bu sır biraz daha ayanlaşır. Her bir bitki, meyve, özenle hazırlanmış manzaralar, güzel taşlarla süslenmiş rengarenk elbiseler güneşe mukabil olmakla güzelliklerini yansıtırlar. Bir ayçiçek tarlasında ise bu mukabele sırrı açık bir suretle gözükür ve latif bir sıcaklık yaşanır.

Hayatın bu gerçekleri bütün varlıklarda bir yansıtma, ayinelik özelliğinin dersini verir. Yansıtma ayinenin kabiliyetine göredir. Ortaya bir güzel buket hazırladığımızı ve bunun etrafında sırtları bukete dönük şekilde bir insan halkası oluşturduğumuzu düşünelim. Her birinin eline bir dikiz aynası verdiğimiz ve insanların buketi bu dikiz aynasından görebildiğini farz edelim. Her birinin aynası renk ve özellik olarak farklı olsun. Her bir aynada farklı bir tümseklik veya konkavlık, kimini kırmızı, kimini yeşil, kimini mavi, her birini farklı renk ve tonlarda kabul edelim. Bukete mukabil tutulan her bir ayna kendi özellikleriyle bağlantılı şekilde buketin güzelliklerini yansıtacaktır. Bu durumda buketi izleyenin düşeceği en büyük yanılgı, gerçek buketi izliyor olduğu zannına kapılmasıdır. Buketi bir dikiz aynasından izliyor olduğunu unutacak kadar kendini kaptırıp, aynanın kendi özelliklerinden dolayı buketin görüntüsünde oluşturduğu farklılıklar gözardı edilir ve görüntü gerçek bukete dönüşür. Buketi en net şekliyle ancak şeffaf, renksiz ve konkavlık ya da tümsekliği olmayan bir ayna yansıtacaktır.

Platon'un "mağara benzetmesi" böyle bir hakikati ifade etmektedir. Yeraltında bir mağarada sırtları mağaranın girişine dönük insanlar hayal edilir. Elleri ve ayakları bağlı olduğundan yalnızca mağaranın duvarını görebilirler ve arkalarında da yüksek bir duvar vardır. Duvarın arkasında insana benzer görüntüler duvarın üzerinde bazı cisimleri tutmaktadır. Arkada yanan bir ateş duvarın üstündeki bu cisimlerin gölgesini mağaranın duvarına yansıtır. Mağaradakilerin gördüğü tek şey bir gölge tiyatrosudur. Doğduklarından beri başka bir şey görmediklerinden varolan tek şeyin gölgeler olduğunu sanırlar. Bunlardan biri gölgelerin nereden geldiğini sormakla zincirlerini koparmayı başarır. Arkasına dönüp duvar üstündeki cisimleri ve güçlü ışığı görür. Keskin hatlı cisimler şaşırtıcıdır, çünkü daha önce yalnızca gölgelerini görmüştür. Sonra

mağaranın dışına çıkar. Gözleri daha da kamaşır, biraz sonra her şeyin ne kadar güzel olduğunu görür ve şaşkınlığa uğrar. Hayatında ilk kez renkleri ve keskin hatları görmektedir. Mağaradaki cisimlerin bunların kötü bir kopyası olduğunu anlar. Sonra tüm bu hayvan ve çiçeklerin nereden geldiğini merak edecek ve gökyüzündeki Güneş'e bakıp-mağarada gölgeleri görmesini sağlayan ateş gibi-tüm çiçeklere ve hayvanlara hayat veren şeyin Güneş olduğunu düşünür.

Bu şahıs halinden son derece memnun ve kazandığı özgürlüğün tadını çıkarabilecek konumda iken, mağaradakileri düşünerek geri döner. Onları, duvarda gördükleri gölgelerin gerçek şeylerin yalnızca birer benzetmesi olduğuna ikna etmeye çalışır. Ona kimse inanmaz. Duvarda gördükleri şeylerin varolan şeyler olduğunu söylerler. Sonunda onu bir güzel döverler.

Duvarın gerisindeki ateş ve gölgeler, güneş ve bitkiler, hayvanlar mukabele sırrının farklı misalleridir. Bu misallerle dünya mağarasının duvarı olan zemin yüzüne bakıldığında sivrisineğin,denizdeki balığın, ceylanın, sevgilinin gözlerinde ve kameraların objektiflerinde yansıyan bir basar hakikati ve Basîr görülür. Bütün işiten kulaklarda, elektronik alıcılarda mutlak bir yansıma gerçeği ve Sani'i idrak edilir. Evet, gördüğümüz her şey, her sıfat, her güzellik Esmâ'ya mukabil birer gölgedir, birer numunedir. Asıllardan ve menba'lardan ise Miraç ile zincirlerini kırmış bir Arzlı (a.s.m.) haber vermektedir. "Kab-ı Kavseyn" gerçeği ile mukabele sırrını zirvede yaşamış, pürüzsüz, şeffaf, eğimsiz, bir ayna olan Arzlı (a.s.m.)...